

Με μαύρα γράμματα θα γράψει η ιστορία τη γενιά μας...

Δημοσιεύτηκε στις Δευτέρα, 17 Φεβρουαρίου 2014 17:20 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

 Share Tweet Email Share

σχόλιοΓ.Θ: Οι μόνοι που μπορούν να αντιδράσουν και να φέρουν την Ανάσταση του Γένους και της Πατρίδος, ανατρέποντας την διαφαινόμενη νέα άλωση, είναι αυτοί που αποτελούν το άλας της Γης και δίνουν νόημα στον κόσμο.

Μόνο οι Χριστιανοί λοιπόν, εσείς. Οι οποίοι θα δώσετε λόγο για αυτά που μπορούσατε να κάνετε και δεν κάνατε.

Τρόποι αντίδρασης υπάρχουν πολλοί για εμάς τους Χριστιανούς, αλλά όλοι συγκλίνουν στο Μέγα Κάστρο - Καταφύγιο, την Εκκλησία.

Εν καιρώ ευθέτω θα παρουσιάσουμε τρόπους αντίδρασης από το Έκτακτο Παράρτημα και ζητάμε από τώρα όποιος νοιάζεται για τον Τόπο και το Γένος, να συμβάλει με ιδέες και προτάσεις, αλλιώς αυτό που έγραψε ο αδελφός Στράτος παρακάτω ισχύει απόλυτα και για εμάς...

Με μαύρα γράμματα, στο νόημα, θα γράψει ο ιστορικός του μέλλοντος για τη γενιά μας όσον αφορά το ποια Ελλάδα θα παραδώσουμε.

Του Στρατή Μαζίδη

Ποια Ελλάδα θα παραδώσουμε όμως;

Την Ελλάδα των χρεών που θα της χορηγούνται δάνεια με επαχθείς όρους, ώστε να ξεζουμίζει το λαό για να τα αποπληρώνει.

Την Ελλάδα που συνέβαλε στην απώλεια της Κύπρου σε αρχικό στάδιο το 1974 και σε τελικό τόσο το 2013 όσο όπως πια διαφαίνεται το 2014.

Την Ελλάδα που δεν ανήκει στους Έλληνες αλλά στα εκατομμύρια των φανατικών πιστών του Αλλάχ και της Σαρία.

Την Ελλάδα που δε θα της ανήκουν οι θάλασσές της και τα νησιά της.

Την Ελλάδα που δε θα είναι κυρίαρχη στη Θράκη, τη Μακεδονία και την

Ηπειρο. Που ίσως κιόλας να μην της ανήκουν έτσι όπως το πάει σε λίγο καιρό.

Την Ελλάδα των λίγων εναπομειναντων εξαθλιωμένων Ελλήνων.

Την Ελλάδα ενός λαού που την κρίσιμη στιγμή δείλιασε, δεν τόλμησε και συνέχισε απαθής κι άλαλος την πορεία του προς την άβυσσο.

Την Ελλάδα που παρακολουθεί το λαό της στο παραμικρό του βήμα και τον τιμωρεί για αυτό.

Στην πραγματικότητα δε θα παραδώσουμε κράτος ανεξάρτητο αλλά ένα τόπο, μια επαρχία, κάτι οπωσδήποτε απροσδιόριστο, ίσως σαν φυλακή.

Δύσκολο αλήθεια ρόλο μας επεφύλαξε η ιστορία για να αναλάβουμε, αλλά και τραγικά εμείς ανταποκριθήκαμε. Ίσως γιατί πολύ χειρότερο κι οδυνηρό από μια ήττα είναι η αποδοχή της δίχως μάχη.

http://koukfamily.blogspot.gr/2014/02/blog-post_5652.html

http://www.freepen.gr/2014/02/blog-post_1242.html

[Πηγή](#)